U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **Y. D.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR** se sídlem Nad Štolou 3, PS 21/0AM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2003, č. j. OAM-999/VL-07-19-2003, vedená u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 24 Az 1169/2003 o návrhu na přikázání této věci Krajskému soudu v Ústí nad Labem,

t a k t o:

Věc vedená u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 24 Az 1169/2003 se **přikazuje** Krajskému soudu v Ústí nad Labem.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 4.4.2003 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR č. j. OAM-999/VL-07-19-2003 ze dne 21. 3. 2003, kterým byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná žádost žalobce o udělení azylu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Krajský soud v Ostravě svým přípisem ze dne 9. 9. 2003 postoupil spis žalobce sp. zn. 24 Az 1169/2003 Nejvyššímu správnímu soudu dle ust. § 9 odst. 2 zák. č. 150/ 2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) s návrhem na přikázání věci Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Krajský soud v Ostravě svůj návrh odůvodnil hospodárností řízení, neboť žalobce v současné době bydlí v P. s. S. p. R. a nesouhlasí, aby bylo ve věci rozhodnuto bez nařízení jednání.

Návrh Krajského soudu v Ostravě na postoupení věci Krajskému soudu v Ústí nad Labem byl Nejvyšším správním soudem shledán jako důvodný.

Ustanovení § 9 odst. 2 s. ř. s. upravuje možnost Nejvyššího správního soudu přikázat věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné. Dle § 9 odst. 3 s. ř. s. mají účastníci právo se vyjádřit k tomu, kterému soudu má být věc přikázána a současně mají právo vyjádřit se i k důvodu přikázání.

Ze spisu vyplývá, že žalobce v době podání žaloby pobýval v P. s. Ministerstva vnitra ve V. L., tzn. v obvodu Krajského soudu v Ostravě, který je nutno považovat za místně příslušný soud v tomto řízení . V současné době však pobývá v P. s. S. p. R., které spadá ve věcech správního soudnictví do soudního obvodu Krajského soudu v Ústí nad Labem.

Z obsahu spisu dále vyplývá, že Krajský soud v Ostravě dal možnost účastníkům řízení vyjádřit se k navrhovanému přikázání věci jinému soudu (delegaci věci). Žalovaný

s navrhovanou delegací vyslovil souhlas, stejně tak jako žalobce, který se ve stanovené lhůtě nevyjádřil, čímž ve smyslu poučení Krajského soudu v Ostravě proti navržené delegaci nevznesl námitky.

Nejvyšší správní soud v této konkrétní věci vychází ze skutečnosti, že řízení o udělení azylu je značně specifickým typem řízení, které provádí ústavně zaručené základní právo, zakotvené v čl. 43 Listiny základních práv a svobod. Právě proto, že žadatelé o azyl mají z objektivních důvodů (jazykové, sociální, kulturní atp.) zpravidla značně obtížnější pozici při procesní realizaci svých práv, zákonodárce toto jejich postavení v řadě ohledů akcentoval. Rovněž v tomto kontextu je proto dle přesvědčení Nejvyššího správního soudu nutno pohlížet na otázku místní příslušnosti soudů. Pokud § 7 odst. 2 s. ř. s. stanoví jako obecné pravidlo, že místně příslušným je soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany, v azylovém řízení zákonodárce z tohoto obecného pravidla stanovil výjimku, neboť preferuje zájem žadatele o udělení azylu, když jako místně příslušný soud určil ten, v jehož obvodu je žadatel hlášen k pobytu (§ 32 odst. 4 zák. č. 325/1999 Sb., o azylu).

V souzené věci je nutné, nad rámec uvedeného, vycházet i z toho, že žalobce trvá na ústním jednání ve věci samé. Protože je zřejmé, že v rámci tohoto jednání může proběhnout další dokazování, je nutno primárně zohlednit zájem žalobce na účasti při jednání a záruku faktického výkonu jeho procesních práv, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že návrh Krajského soudu v Ostravě je důvodný, jelikož koresponduje s výše uvedenými specifiky azylového řízení, dává větší prostor pro skutečnou procesní ochranu žalobce a odpovídá rovněž zásadě hospodárnosti řízení ve smyslu citovaného ustanovení § 9 odst. 2 s. ř. s.

Proto Nejvyšší správní soud přikazuje předmětnou věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Ústí nad Labem .

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředku přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.)

V Brně 7. 10. 2003

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu